

تنها اخبار موثق سودمند است

مصاحبه با «بیل هدلاین»
رئیس شبکه تلویزیونی سی‌ان‌ان
ترجمه: نازی اصغرزاده

* اشاره

بنا به نوشته روزنامه نیویورک تایمز، در زمان جنگ خلیج فارس متداولترین کلمه‌ای که در کاخ سفید و حتی در دیگر کشورهای جهان - از جمله اتحاد جماهیر شوروی - شنیده می‌شد، سی‌ان‌ان بود. زیرا تنها این شبکه تلویزیونی گزارشهای اصلی همه برنامه‌های خبری تلویزیونی در مورد جنگ خلیج فارس را تأمین می‌کرد.

مطلب حاضر، مصاحبه خبرنگار روزنامه «ایزوستیا»ی شوروی است با «بیل هدلاین» رئیس شبکه تلویزیونی سی‌ان‌ان آمریکا، که در گرماگرم بحران خلیج فارس و فعالیتهای انحصاری این شبکه تلویزیونی انجام شده است (۵ فوریه ۱۹۹۱). در این مصاحبه، باتاریخچه شبکه تلویزیونی سی‌ان‌ان و نحوه فعالیت خبرنگارانش در جنگ خلیج فارس آشنا می‌شویم.

در دقایق اولیه شروع جنگ، یعنی زمانی که میلیونها نفر روی صفحه تلویزیونهای خود شاهد شروع آتش‌بازیهای جنون‌آمیز بر فراز شهر بغداد بودند و هنوز اخبار رسمی منتشر نشده بود، روزنامه‌نگاران از «مارلین فیتز واتر» منشی اول کاخ سفید پرسیدند: رئیس جمهور کجاست؟ وی پاسخ داد: برنامه سی‌ان‌ان را تماشا می‌کند.

حتی پرز دکویبار دبیر کل سازمان ملل متحد نیز از این موضوع آزرده خاطر شده بود که خبر آغاز عملیات جنگی را نه از پرزیدنت بوش، بلکه از شبکه تلویزیونی سی‌ان‌ان شنیده است.

در هفته‌های آغازین شروع جنگ خلیج فارس، شبکه سی‌ان‌ان بارها توانست در حرفه خود به اوج پیروزی دست یابد و «پیتر آرنت» یکی از گزارشگران سی‌ان‌ان تنها خبرنگار غربی بود که از میان دیگر خبرنگاران حاضر در بغداد، موفق شد یک مصاحبه یک ساعت و نیمه با صدام حسین انجام دهد.

«بیل هدلاین» توضیح می‌دهد که:

- سی‌ان‌ان از سال ۱۹۸۰ شروع به کار کرده است. در آن زمان بیشتر مسئولان رادیو و تلویزیونها

بر این عقیده بودند که در طول برنامه‌های ۲۴ ساعته تلویزیونی نیازی به پخش اخبار نیست و هزینه اشتراک در شبکه‌های تلویزیونی آنقدر ناچیز بود که شانس برای ادامه حیات اقتصادی شبکه سی‌ان‌ان وجود نداشت.

او می‌گوید به نظر من در به شهرت رسیدن شبکه سی‌ان‌ان، «تدترنر» بانی این شبکه که تا حدودی در مورد کار شبکه‌های تلویزیونی اطلاعاتی داشت، اما در امر جمع‌آوری اخبار و روزنامه‌نگاری فاقد معلومات کافی بود، نقش اساسی ایفا کرد.

□ یعنی ابتکار عمل یک تازه کار، این شبکه را به شهرت رسانید؟

● بله. او در کار روزنامه‌نگاری تازه کار بود، اما در کار تجارت تجربه کافی داشت و به علم روان‌شناسی نیز وارد بود. او از کسانی است که از قدرت ارائه ایده‌های جدید برخوردار هستند. او می‌دانست که «سه نهنگ» آمریکایی یعنی سی‌بی‌اس، ان‌بی‌سی و ای‌بی‌سی همواره با درک مسئولیت، بینندگان را از اخبار جدید آگاه می‌کنند. در عین حال، او می‌دانست در این برنامه‌ها آنقدر که به جنبه‌های تبلیغاتی و سکس توجه می‌شود، از اخبار جدید خبری نیست. بدین طریق شبکه تلویزیونی سی‌ان‌ان (برنامه شبانه‌روزی پخش اخبار و ارائه تفسیرها) شکل گرفت و به تدریج به صورتی درآمد که امروزه همه با آن آشنایی دارند. این شبکه در شبانه‌روز هر نیم ساعت یک بار، خلاصه اخبار جهان را پخش می‌کند و در ۱۰۵ کشور بیننده دارد.

□ اما سرانجام شما موفق شده‌اید آمریکا را قانع کنید که مردم آماده‌اند برای مشاهده اخبار تازه، پولی پرداخت کنند.

● بله. اما برای این کار پنج سال وقت صرف شد که در برنامه تدترنر نیز پیش‌بینی شده بود.

وقتی که وی برای نخستین بار تصمیم خود را مطرح کرد، من در بخش اخبار شبکه تلویزیونی سی‌بی‌سی کار می‌کردم و معتقد بودم که سی‌ان‌ان نمی‌تواند موفق شود. اما برنامه‌های این شبکه به تدریج رشد می‌کرد و هر روز بیش از پیش اهمیت می‌یافت و سرانجام روزی رسید که دو سازمان جمع‌آوری اخبار یعنی وستینگ‌هاوس و سی‌بی‌سی با تلاش مشترک در سال ۱۹۸۲ سازمانی برای جمع‌آوری اخبار تشکیل دادند، با نام «ستلایت نیوز چنل».

هدف اصلی آنها از این کار، ارائه اخبار جدید هر بیست دقیقه یک بار در طول شبانه‌روز بود، با این شعار که: «تنها ۲۰ دقیقه به ما فرصت دهید، تا شما را با اخبار جهان آشنا کنیم.»

زمانی که این خبر به تد ترنر رسید، وی گفت: «من آنها را از میدان به در خواهم کرد و برنامه اخبار نیم‌ساعته خود را آغاز خواهم کرد.» و پس از گذشت شش هفته وی برنامه جدید خود را نمایش داد، که اکنون با نام اخبار و برنامه‌های شبکه تلویزیونی سی‌ان‌ان دو و یا سی‌ان‌ان شهرت یافته است و امروزه تقریباً ۴۵ میلیون خانوار در آمریکا بیننده دارد.

□ اما چگونه «سه نهنگ» در مقابل رشد این رقیب از خود واکنشی نشان ندادند؟ مگر نه آن که حتی بدون حضور شما نیز در بازار خبری تلویزیونها از دحام به وجود آمده بود؟

● در کشور ما با رقیبان تنها از یک راه می‌توان مبارزه کرد و آن ارائه بهترین کالا یا کار است، و البته این کار خالی از مشکلات نیست. مثلاً در ابتدای کار، رفتار کاخ سفید با شبکه سی‌ان‌ان ناعادلانه

و به همین دلیل است که همکاران ما در مقایسه با دیگر سازمانها کارهای بیشتری ارائه می‌دهند.

□ منظور شما این است که در سازمان شما سانسور سیاسی اعمال نمی‌شود؟

● بله، ما سانسور سیاسی نداریم. حتما اطلاع دارید که مبنای سیستم روزنامه‌نگاری آمریکا آزادی است و حتما شما از برنامه اخبار شنیدید (فوریه ۱۹۹۱) که یکی از روزنامه‌نگاران ما به دلیل رعایت نکردن یکی از اصول سانسور از اسرائیل اخراج شده است. البته ما اصول سانسور را در سایر کشورها رعایت می‌کنیم، چون ناگزیریم از کشور مورد نظر اخبار را گزارش کنیم. همچنین ما موافقت کرده‌ایم که در شرایط استثنایی، کارشناسان امور نظامی ما مدارک را قبیل از بخش بررسی کنند تا بدین طریق از افشای اخبار سری جلوگیری شود، که این شیوه در مورد اخبار خلیج فارس نیز صدق می‌کند.

□ در شرایطی که روزنامه‌نگاران شما برنامه‌های تدارک دیده باشند که برخلاف سلیقه و نظر اکثر بینندگان تلویزیونی شما باشد، چگونه عمل می‌کنید؟ آیا شما از این که بر خلاف نظر مشترکان خود عمل کنید، بیم ندارید؟

یعنی شما برای جلوگیری از رسیدن ضرر به شرکت خود کاری نمی‌کنید؟ و آیا حتی زمانی که متن اخبار شما در افکار عمومی تأثیر نامطلوب به جا بگذارد، ساکت می‌مانید؟

● به نظر ما وظیفه یک روزنامه‌نگار، جمع‌آوری اخبار و انتقال آن به مردم است. صرف نظر از اینکه مسئله یک شهر کوچک یا شخصیت با نفوذ و یا سازمانی در واشنگتن مطرح باشد، ما وظیفه خود می‌دانیم که تا حد امکان اخبار را دقیقتر و وسیعتر ارائه دهیم و قضاوت در مورد موضوع یا شخص مورد نظر را بر عهده خود مردم می‌گذاریم. چون وظیفه ما تنها جمع‌آوری و پخش اخبار است، نه چیزی دیگر.

مردم آزادند که از موضوع مورد نظر، دست به نتیجه‌گیری بزنند و در نظر پرسپه‌ها خواسته‌های سیاسی خود را مطرح کنند. مردم وقتی که اخبار صحیح را دریافت می‌کنند، بهتر می‌توانند در مورد مثلا سازمانهای دولتی و یا مؤسسه‌های تجاری تصمیم‌گیری کنند.

□ آیا تاکنون موردی پیش نیامده که شخصی با نفوذ از کاخ سفید و یا سازمانهای دولتی طی تماس تلفنی در مورد متن یکی از برنامه‌های شما اعتراضی کند؟ در برخورد با چنین مواردی شما چه واکنشی نشان می‌دهید؟

● روشن است که ما همواره با این گونه موارد مواجهیم. مثلا در زمان زمامداری دولت نیکسون، چنین مسئله‌ای پیش آمد که ما اکنون آن را «واترگیت» می‌نامیم و آن را تجربه کرده‌ایم. در آن زمان نمایندگان دولت، هم به دفاتر روزنامه‌ها و هم به تلویزیونها تلفن می‌کردند. اما در برخورد با چنین مواردی، ما هوشیارتر شده و گوش به زنگ می‌شویم. (که معمولا در نهایت سبب شرمندگی مقامات

بود. چون کاخ سفید در انحصار خبری «سه نهنگ» بود و معمولا اولویت را به آنها می‌داد. بیشتر همکاران ما بارها از کاخ سفید خواسته بودند در مورد شبکه سی‌ان‌ان تجدید نظر کند. با وجود آن که کاخ سفید ظاهرا این تقاضا را قبول کرده بود، همچنان به روال گذشته عمل می‌کرد.

از این رو، تد ترنر در سال ۱۹۸۱ با استناد به این که سه شبکه دیگر برنامه‌های خبری خود را با استفاده از امتیازات غیرقانونی زودتر پخش می‌کنند و با این کار به شبکه سی‌ان‌ان خسارت می‌زنند، دادخواستی به دادگاه کاخ سفید ارائه داد و از دادگاه خواست تا این شبکه را نیز به عضویت مرکز خبری کاخ سفید بپذیرد.

تقریبا پس از گذشت یک سال، این دادخواست از دادگاه پس گرفته شد، چون تد ترنر به همه خواسته‌های خود رسیده بود. بدین طریق، ما نیز به عضویت مرکز خبری کاخ سفید درآمدیم و این موفقیت، نشانگر حقانیت و جدیت تقاضای ما برای داشتن شرایط یکسان با دیگر سازمانهای خبری بود. و از این نظر، سال ۱۹۸۲ در تاریخ شبکه سی‌ان‌ان یک مرحله جدید به شمار می‌آید.

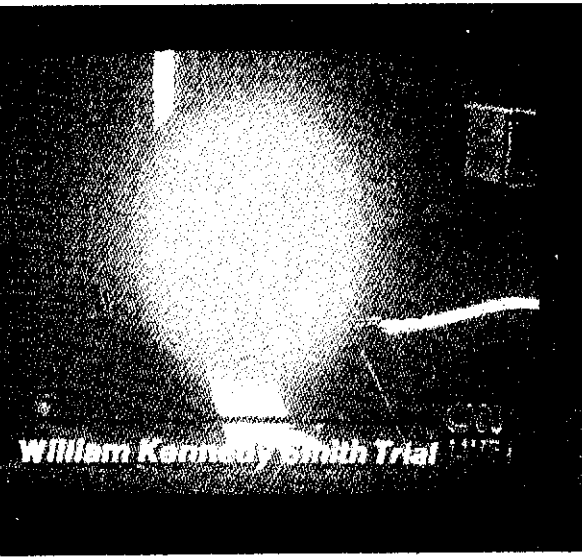
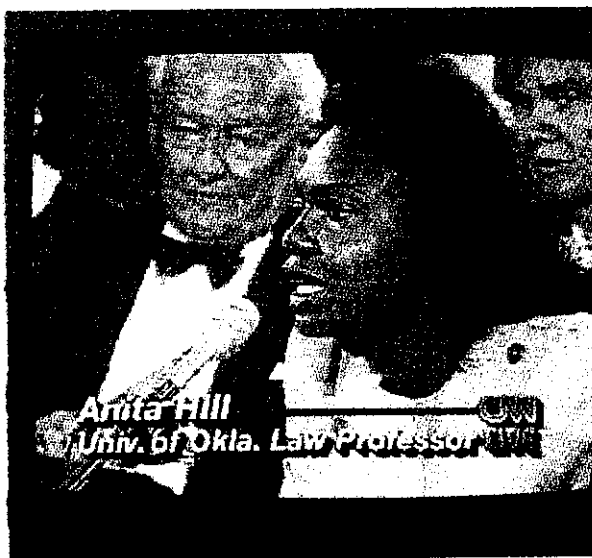
نتیجه همه‌پرسی «تایمز میرر کورپوریشن» یعنی یک سازمان معتبر که از جمله سازمانهای عضو روزنامه لوس آنجلس تایمز- بزرگترین روزنامه کشور- نیز می‌باشد. نشان می‌دهد که شبکه سی‌ان‌ان سازمانی است که به بهترین روش رویدادهای منطقه خلیج فارس را منعکس می‌کند. ما خبرداریم که رهبران جهان از کرملین و داویننگ استریت گرفته تا ریاض و بغداد و پاریس از بسینندگان برنامه‌های این شبکه هستند.

□ چند نفر در شبکه سی‌ان‌ان کار می‌کنند؟

● اکنون در سی‌ان‌ان ۱۹۰۰ نفر به کار مشغولند. البته در مرحله آغاز کار، ما فقط سیصد نفر را در استخدام خود داشتیم، اما اکنون تعداد پرسنل ما از همه سازمانهای مشابه بیشتر است. به طوری که من اطلاع یافته‌ام، در شبکه‌های اس‌بی‌سی و سی‌بی‌اس نزدیک به هزار نفر فعالیت دارند این تفاوت به این دلیل است که برنامه‌های خبری ما شبانه‌روزی است، در حالی که مدت برنامه‌های خبری رقیبان ما حداکثر نیم ساعت در شبانه‌روز است.

□ آیا دستمزد کارکنان شما با کارکنان سازمانهای مشابه تفاوت دارد؟ آیا شما برای لین کار اتحادیه صنفی نیز دارید؟

● در ابتدای کار دستمزد کارکنان ما در مقایسه با کارکنان سازمانهای رقیب بسیار پایین بود، اما با دستیابی به موفقیت‌های مالی، دستمزدهای ما نیز افزایش یافت. با این همه، هنوز در مقایسه با دستمزدهای سازمانهای رقیب دستمزدهای ما پایینتر است. البته از نظر ما این مسئله، جدی نیست، چون کار ما کاری است فوق‌العاده. سی‌ان‌ان در حال رشد است و شبکه ما روز به روز نفوذ بیشتری پیدا می‌کند. کار ما اهمیت خود را نشان می‌دهد. ما اتحادیه صنفی نداریم

گمراه کنند. در صورتی که مردم ما مخالف رئیس جمهور کنگره باشند، باید رهبران کشور کنار بروند، نه مردم. و پخش چنین خبرهایی نیز تنها از عهدهٔ وسایل ارتباط جمعی آزاد بر می آید. □ در صورتی که یک مقام بلندپایه و رسمی از ارائه خبری مهم خودداری کند، شما چه می کنید؟

● ابتدا خبر آن را به اطلاع عموم می‌رسانیم. البته به ندرت ممکن است ما با چنین موردی مواجه شویم. چون مسئولان امر به خوبی می‌دانند که در این صورت باید نارضایتی مردم را تحمل کنند. آنها باید بکشند که دیدگاهها و موضع گیریهای خود را به اطلاع مردم برسانند، در غیر این صورت کارهای آنها تأیید نخواهد شد. □ اکنون سه نفر از روزنامه‌نگاران که در بغداد حضور دارند و از آنجا گزارش می‌فرستند، شهرت زیادی به دست آورده‌اند (اگرچه بعضی از آنها از جمله برناردشو قبلاً نیز گمنام نبودند). تصمیم‌گیری در مورد اعزام این افراد در چنین زمانی به بغداد به عهده چه کسی بوده است؟

● این موضوع با سه تصمیم کاملاً جداگانه ربط داشته است. در واقع در این جریان یک تصادف حیرت‌انگیز دخالت داشت. ابتدا «جان هولمن» به منظور تهیهٔ خبر و گزارش از محل به بغداد اعزام شد. بعد از گذشت چند هفته که هنوز معلوم نبود او باید مأموریت خود را در بغداد ادامه دهد یا نه و اینکه حضورش در این شهر خالی از خطر نیست، «پیتر آرنت» برای کمک به همکار خود در چنین مرحلهٔ دشواری به بغداد اعزام شد. وی بعد از مدتی به این نتیجه رسید که شروع جنگ اجتناب‌ناپذیر است، و برای ماندن در این شهر ابراز تمایل کرد. پیتر آرنت گزارشی بسیاری از جنگها بوده است. او در جنگ ویتنام خبرنگار خبرگزاری آسوشیيتدپرس بود و به دلیل تهیهٔ گزارشهای خوب و باارزش، تشویق نیز شده بود. این تجربهٔ او، در مرحلهٔ قبل از آغاز جنگ با عراق ارزش واقعی خود را نشان داد. و اما حضور «برناردشو» در بغداد، با جریان سلسله مصاحبه‌های ما با رهبران گذشته و حال جهان ارتباط دارد. شهرت و محبوبیت او در میان مردم، ما را بر آن داشت تا او را برای انجام مصاحبه با حسنی مبارک رئیس‌جمهوری مصر انتخاب کنیم و بعد که به ما اطلاع رسیده بود که شرایط انجام مصاحبهٔ دوم با صدام حسین نیز فراهم شده است، او را به بغداد فرستادیم. البته وی چند ماه قبل از آن نیز با صدام حسین مصاحبه‌ای انجام داده بود. ما مطمئن بودیم که او در انجام این مصاحبه نیز موفق خواهد شد.

ابتدا قرار بود مصاحبه روز چهارشنبه انجام شود. اما روز سه‌شنبه وزارت اطلاعات عراق اعلام کرد که در روز یادشده مصاحبه انجام نخواهد شد. ما فکر کردیم که برنارد روز بعد به کشور بازخواهد گشت، چون دیگر برای حضور وی در بغداد انگیزه‌های باقی‌مانده بود. اما بعد از گذشت چند ساعت از زمان لغو مصاحبه، جنگ آغاز شد

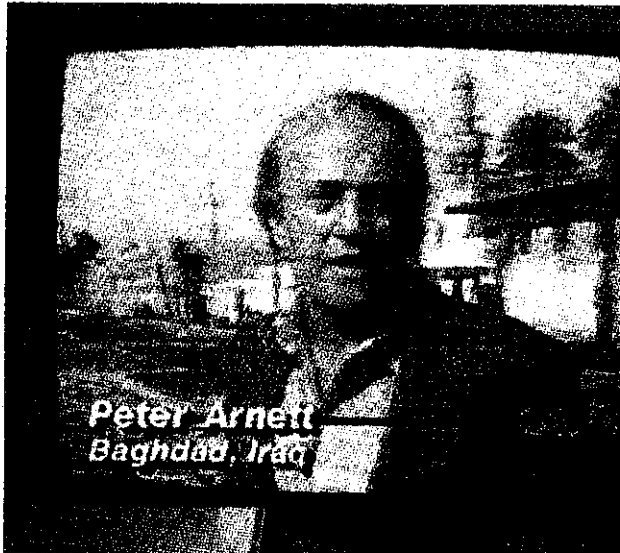
می‌شود). و این مسئله را که اخبار منتشر شدهٔ ما دربارهٔ رویداد مورد نظر تا چه حد هوشیارانه، دقیق و وسیع بوده، بار دیگر بررسی می‌کنیم. اما در صورتی که بینندگان تلویزیونی با ما تماس بگیرند، ما متوجه می‌شویم که اطلاعات ما کافی نبوده و باید هرچه سریعتر اخبار کاملتری را جمع‌آوری و پخش کنیم.

مثلاً در صورتی که «مارلین فیتزواتر» منشی اول ریاست جمهوری در تماس تلفنی به من اطلاع دهد خبری که ما دربارهٔ رویدادی در کاخ سفید منتشر کرده‌ایم صحت ندارد، من به وی پاسخ خواهم داد. «آقای مارلین، از شما ممنونم که مرا در جریان کار قرار داده‌اید.» البته من از صحت اخبار شبکهٔ تلویزیونی خودمان مطمئن هستم، اما با وجود این بار دیگر متن خبر را دقیقاً بررسی می‌کنیم تا در صحت آن شبهه‌ای باقی نماند. و در صورتی که در آن نکاتی وجود داشته باشد که باب طبع مقامات کاخ سفید نباشد، بدون شک وظیفهٔ خود می‌دانم که حقایق را آن طور که هست به اطلاع مردم برسانم. چنان‌که در این رابطه بارها شاهد تماسهای تلفنی مارلین با شبکهٔ سی‌ان‌ان بودام.

□ خبرنگاران شما در مرحلهٔ اوج تیرگی روابط میان ایالات متحدهٔ آمریکا و عراق، با صدام حسین مصاحبه‌ای انجام داده‌اند. آیا شما فکر کرده‌اید که بازتاب افکار و احساسات ضدآمریکایی صدام حسین ممکن است سبب برانگیختگی خشم آمریکاییها و یا تضعیف روحیه و بروز تفرقه در میان آنها شود؟ و همچنین این کار باعث شود که طرفداران صدام حسین منافع ایالات متحدهٔ آمریکا را با خطراتی مواجه نمایند؟

● این سؤال دقیقاً با اصول و عقیدهٔ ما مرتبط است که در بالا نیز به آن اشاره شد. یعنی کار ما ارائه اطلاعات صحیح است و کار قضاوت و نتیجه‌گیری بر عهدهٔ مردم می‌باشد.

در واقع خطر گسترش جنگ در خاورمیانه ما را بر آن داشت که دیدگاههای صدام حسین را برای مردم منعکس کنیم تا خود مردم در این مورد قضاوت کنند، که آیا پاسخ آنها جنگ است؟ حتی در صورتی که صدام حسین در نظر مردم یک شخص عاقل که برای کارهای خود دلیلی دارد، معرفی شود، باید به آنها امکان کسب آگاهی کامل و دقیق پیرامون اصل جریان درگیری دو کشور را داد. در آن صورت است که دموکراسی وسایل ارتباط جمعی می‌تواند دولت را نیز متوجه اصل موضوع کند. حتی در صورتی که مردم به دولت نامه‌هایی می‌فرستادند، کمیته‌های مخالف تشکیل می‌دادند و تظاهر بنریا می‌کردند، ما به هیچ وجه تصور نمی‌کردیم که مانع کار دولت هستیم. چون این دولت است که باید در خدمت مردم و مجری ارادهٔ آنها باشد. وظیفهٔ ما فراهم کردن امکانات لازم برای انعکاس خواسته‌های مردم آگاه است و همچنین تلاش برای اینکه رهبران نتوانند افکار عمومی را

تلوویزیونی دولتی نیز ارتباط برقرار کنیم. چون در این شبکه، متخصصان باتجربهای فعالیت دارند که مورد قبول مردم، شبکه سی‌ان‌ان و دیگر سازمانهای مشابه در جهان هستند.

□ آیا اتحاد جماهیر شوروی نیز در زمره ۱۰۵ کشوری قرار دارد که بنا به گفته شما از جمله بینندگان برنامه‌های شبکه سی‌ان‌ان محسوب می‌شوند؟

● من اطلاع ندارم تعداد بینندگان برنامه‌های شبکه ما در شوروی چقدر است. اما چندی پیش تعدادی از مسئولان کار سازماندهی

و برنارد ناگزیر در بغداد باقی ماند. البته ما امیدوار بودیم که راه بازگرداندن او به کشور را خواهیم یافت.

بدین طریق، سه نفر از روزنامه‌نگاران ما در اتاق خبرنگاران واقع در طبقه نهم هتل «الرشید» گرد هم آمدند. اخبار جنگ را به طور همزمان همه شبکه‌های تلویزیونی کشور پخش می‌کردند. حتی شبکه ای‌بی‌سی به دلیل آنکه در این لحظات برنامه خبری شب را پخش می‌کرد، از ما پیشی گرفت.

سه خبرنگار ما تصاویر کامل و دقیقی را از حوادث بغداد در اختیار ما قرار می‌دادند که شامل جریان شلیک توپخانه‌ها، مسلسلها و آثار بمبارانها و غیره بود. البته صدای هواپیماها به گوش نمی‌رسید و اصل جریان حوادث به درستی مشخص نبود.

روزهای بعد گزارشگران شبکه ای‌بی‌سی بنا به دستور مسئولان امر به پناهگاههای شهر پناه بردند. اما همکاران ما محل اقامت خود را تغییر ندادند و در نقطه‌ای خود را مخفی کردند تا از چشم کارکنان هتل که مسئول حفظ جان آنها بودند، مخفی بمانند. حتی آنها با یکدیگر به توافق رسیده بودند که در صورت مراجعه مجدد مسئولان هتل، دو نفر از آنها هتل را ترک کرده و سومین نفر خود را مخفی کرده و کار تهیه گزارش و خبر را ادامه دهد. و این لحظه بزرگ در زندگی سی‌ان‌ان بود. چرا که این افراد در لحظات مهم و سرنوشت‌ساز، قاطعیت و وفاداری خود و شبکه ما را به کار خود نشان دادند. در نتیجه شبکه ای‌بی‌سی ناگزیر شد در پخش برنامه اخبار خود، از بسیاری از افراد ما استفاده کند.

□ آیا شما برای این سه روزنامه‌نگار خود که در بغداد حضور دارند، پاداش ویژه‌ای از قبیل وجه نقد یا اضافه حقوق یا چیزی دیگر در نظر گرفته‌اید؟

● خیر، اصلاً فکرش را هم نکرده‌ایم. بدون شک در این رابطه پاداش نقدی در کار نخواهد بود، اما روشن است که به موازات بالا رفتن اعتبار و شهرت این روزنامه‌نگاران - که هم‌کنون نیز اندک نیست - ارقام چک‌هایی که همه هفته به دست آنها می‌رسد نیز بالا خواهد رفت.

□ آیا شما از کار روزنامه‌نگاران شبکه سی‌ان‌ان در مسکو رضایت دارید؟ و آیا شما باشبکه رادیو تلویزیونی دولتی نیز ارتباط کاری دارید؟

● ما از کار روزنامه‌نگاران خود در شهر مسکو کاملاً راضی هستیم، چون آنها از بهترین کارکنان ما محسوب می‌شوند و کار آنها از نظر حرفة روزنامه‌نگاری در سطح بالایی قرار دارد. البته ما نیز مانند دیگر همکاران خود سعی داریم به نیروی خود متکی باشیم، نه به کمک دیگران. ما باید همواره تمام اصول مربوط به حرفة روزنامه‌نگاری را مدنظر قرار دهیم تا در میدان مبارزه سخت با سایر سازمانهای خبری بازنده نشویم.

البته گاهی اوقات ضرورت ایجاد می‌کند که ما با شبکه رادیو

تلویزیون کابلی کشور شما به دیدن من آمده بودند. آنها راغب بودند با چگونگی کار این شبکه آشنا شوند. البته من از اصل موضوع و اینکه این برنامه چه زمانی تحقق پیدا خواهد کرد بی‌خبرم، چون در این مورد تصمیم‌گیری بر عهده ستاد کل ما در آتلانتا می‌باشد. اما بدون شک با فراهم شدن شرایط برای ارائه ابتکار عمل و سازماندهی کار پخش برنامه‌های تلویزیونی در کشور شما و کاهش کنترل دولت، مردم بیشتری در کشور شما خواهند توانست جزو بینندگان برنامه‌های شبکه تلویزیونی سی‌ان‌ان باشند.

● از: ایزوستیا

www.iranica.com